

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 6311-12
Issued Every Day Except Sundays and Holidays
SUBSCRIPTION RATES (GENE NAROCNINI)

By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:
(Po raznašalcu v Clevelandu in po pošti izven mesta):

For One Year — (Za celo leto) \$5.50
For Half Year — (Za pol leta) 3.50
For 3 Months — (Za 3 mesece) 2.00

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:

(Po pošti v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):
For One Year — (Za celo leto) \$7.50
For Half Year — (Za pol leta) 4.00
For 3 Months — (Za 3 mesece) 2.25

For Europe, South America and Other Foreign Countries:

(Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države):
For One Year — (Za celo leto) \$8.00
For Half Year — (Za pol leta) 4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

ALI JE JUGOSLOVANSKA OKUPACIJA TRSTA UPRAVIČENA?

Slovenci ne bodo nikoli priznali, da slovensko Primorje z Trstom vred ne pripada Sloveniji, pa naj njihovi nasprotniki prihajajo na dan še s takimi argumenti. Najnovejši argument je, da Trst še nikoli ni pripadal niti Italiji niti Jugoslaviji, vsled česar bi moral biti "mednarodno mesto."

Angleški diplomati so že leta 1915 tajno objavili najvažnejši del "avstrijskega Primorja" Italiji za nagrado, ako se pridruži zapadnim velisilam v vojni proti Avstriji in Nemčiji. Italijani so okupirali vse to ozemlje po razsuli avstrijskega cesarstva in niso čakali mirovne konference. Znani italijanski šovinist D'Annunzio je leta 1919 ugrabil tudi Reko, dasiravno ji je mirovna konferenca odločila status samostojnosti. To se je zgodilo kljub dejstvu, da je bilo prebivalstvo 5 proti 1 za priključitev k Jugoslaviji.

Jugoslavija, oziroma kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev, se je porodila šele leta 1918. Kot nova država resnično ni imela "zgodovinske pravice" do Trsta in Primorja, toda ravnotako Italija ni imela nobene "zgodovinske" pravice do tega ozemlja, kajti Italija je postala enotna država šele leta 1866 in kot taka ni nikoli lastovala te zemlje pred letom 1918. Beneška Slovenija, Trst in vse ostali Primorje je prej pripadalo Avstriji nad 500 let.

Tudi danes Jugoslavija ne zahteva tega teritorija radi "zgodovine." Zahteva ga radi narodnosti prebivalstva, ki je v veliki večini jugoslovanska, in radi etnografskega značaja in ozadja tega ozemlja, ki je gospodarsko in etnično neločljivo od Slovenije in Jugoslavije.

Jugoslavija danes zahteva pod svoje okrilje vse te pokrajine tudi na podlagi demokracije, kajti Primorci in tudi demokracije italijanske mase v Trstu, Gorici in drugih večjih mestih, so v štirih letih osvobodilne borbe ramo ob rami z jugoslovanskimi borci jasno dokazali vsemu svetu, da ne marajo spadati več pod Italijo. Petindvajset let italijanske "prosperitete," zaničevanja, političnega zatiranja, kriminalnega zatiranja in ricinovega olja jih je prepričalo, da je njihova edina rešitev v združenju z Jugoslavijo.

Poleg teh upravičenih zahtev pa ima Jugoslavija še eno zahtevo po Trstu in jugoslovanskem Primorju: kazen, katero mora Italija plačati za vse zločine, ki jih je izvršila nad svobodoljubnim narodom — ne samo na Primorskem pred to vojno, temveč tudi v napadenih delih Slovenije in Jugoslavije pred svojo kapitulacijo.

V govoru, ki ga je maršal Jugoslavije Tito držal v Zagrebu dne 20. maja, je jasno povedal, zakaj smatra Jugoslavija za pravično in zakonito, da okupira vse primorske pokrajine in jih upravlja, dokler zadevno vprašanje ni temeljito rešeno na mirovni konferenci. Naslednji izrčki govora so značilni:

"Sirijo se razne govorice o prepiru, ki baže obstaja med nami in našimi zavezniki. Vse te govorice so brez prave podlage. Med to vojno smo Jugoslavlani izmed vseh podjarmljenih narodov postali najbolj bojevit in najbolj močni člani zavezniškega tabora v borbi proti skupnemu sovražniku vseh zedinjenih narodov.

V tej borbi smo žrtvovali nad 300,000 mladih življenj. Borili smo se, da osvobodimo našo domovino in zgradimo v njej boljše in srečnejšo domaćino, toda borili smo se tudi za one naše brate, ki so služili kot sužnji tujcev nad dvajset let. Gre za vprašanje, da se pravično odloči na mirovni konferenci končno priključenje v Jugoslavijo teh pokrajin, za katere smo se borili.

Z osvoboditvijo tega ozemlja — ali z okupiranjem, kot se izražajo drugi — nismo izvršili nikakoli "fait accompli." S silo našega orožja smo se priborili do Soče in preko nje v Furlanijo — na isti način kot so zavezniški porazili sovražnika v Afriki s silo svojega orožja in dosegli bregove Soče. Mi se s silo nismo polastili ničesar, ker smo pregnali sovražnika do dbeženega kraja. Radi tega bi bilo nepravilno in nepravilno obtožiti nas, da smo izvedli "fait accompli" ter da smo z oboroženo silo se polastili nečesar, kar nam na podlagi mednarodne postave ne pripada.

Nismo šli v Istro, Trst in do Soče, da se polastimo tega ozemlja temveč šli smo tja, da uničimo in pomagamo uničiti največjo sovražnico civilizacije — fašistično Nemčijo.

Velika krivica bi bila storjena našemu narodu, če bi nas nekdo obtožil tega dejanja in zahteval, da se umaknemo brez ozira na dejstvo, da smo samo v zadnjih desetih dneh borbe radi Istre, Trsta in slovenskega Primorja utrpeli 8,000 ubitih. Kot zavezniški imamo popolno pravico tukaj ostati. Hočemo, da so pripoznavane naše zavezniške pravice na isti način, kot so pripoznavane naše zavezniške dolžnosti. Te dolžnosti izvršujemo stoodstotno in še več.

Če so zavezniški poprej imeli kak dogovor glede con okupacije, bi to ne smelo delati vzroka, čemu bi mi ne smeli šteti naših zaslužnih bratov. Z maršalom Alexandrom sva se sporazumela, da bodo del tega ozemlja okupirale njegove čete, toda mi smo tja prišli prvi, boreči se, da branimo naše ljudi pred mesarjenjem italijanskih fašistov in da poražena Italija ne bo nadaljevala svojega terorja nad slovenskim prebivalstvom po fašističnem načinu. Zgodovina bi nam nikoli ne odpustila, če bi pustili te naše brate nezaščiten, in to nas tudi spominja, da so i sami (Primorci) preživeli svojo kri za svobodo.

Mi nismo ljudje, ki bi hoteli kaj vzeti po sili, temveč ljudje, ki hočemo spoštovanja do naših pravic. In to se danes dogaja. Mi smo molčali, se borili in prelivali kri za skupno zavezniško stvar.

Še do včeraj je Italija požigala in streljala po naši Dalmaciji, Bosni in Liki. Cesar vsega niso fašisti počeli v naši domovini! Oropali so našo zemljo do golega in iz naših mest in vasi in dežel odpeljali v smrt na tucate tisočev naših najboljših sinov. In danes Italija od nas nekaj zahteva! Mi sploh ne pripoznamo pravico Italije do zavezništva. Zahtevamo, da plača za vse krivice, ki nam jih je storila!

Italijani zahtevajo Istro, Trst, slovensko Primorje ter tudi Reko in Zader naj jim bi pustili. In na kaj smo mi pripravljani? Pripravljeni smo obračunati, zatem pa hočemo živeti v največjem prijateljstvu z italijanskim narodom. Lahko rečem, da bo ta zadeva zagotovo odločena ter da bomo z zavezniški napravili sporazum. In dostavim še lahko to, da bomo stali trdno in branili svoje pravice.

Naša domovina hoče živeti v miru in edinstvu z našimi velikimi zaveznički in z vsakim narodom, ki ne ogroža blagostanja naše dežele. . . . Od naše strani ni nobenih zaprek za vzdrževanje takih vezi. Vzdržali jih tudi bomo. Hočemo pa tudi, da naši zavezniški pojmujejo te naše odkritosrčne namene, dasiravno moram izjaviti, da tudi obratno pričakujemo spoštovanja do naših pravic in našega doprinosu v tej veličastni borbi."

Časnikarska poročila iz Trsta, ki so podvržena strogi "politični cenzuri" od strani anglo-ameriških vojaških oblasti, jasno kažejo, da zavezniška okupacija primorskih pokrajin ni več vojaška, temveč politična poteza. Ta se zrcali tudi v dejstvu, da ni dopuščeno uvažanje hrane iz Furlanije in krajev od Soče. Celo žitni mlini niso Jugoslovonom na razpolago, češ, da proizvajajo komaj za vojaške potrebe. Bilo pa bi zadosti živeža tudi za civilno prebivalstvo, ako bi se jugoslovanske čete umaknile in prepustile vso oblast "neutrnim" vojaškim silam.

Kaj je torej pravi namen takega postopanja? Nam se zdi, da politični kramarji niso pričakovali tako odločnega nastopa od jugoslovanske "svojati" in hočejo svoje namene usiliti s tem, da narod sestradajo in tako zvrnejo vso krivdo na Jugoslavijo. Prazen želodec premnogokrat zmaga nad pametjo in razumom.

Naša Amerika nima nobenih zahtev po kakem ozemlju v Evropi. To je bilo povedano že čestokrat. Najbrž tudi Velika Britanija nima take zahteve, razen gotovih strateških otkov v Sredozemskem morju. Gre pa za sfero vpliva v Evropi, kjer se križajo slovenski in britanski interesi. Ena važnih sfer je Italija, katero danes Anglija obvladuje ekonomsko in politično. Jugoslavija je jasno pokazala, da ji bolj prija in koristi sovjetska sfera. Vsled tega je v interesu Anglije, da ostane Trst z zaledjem vred pod Italijo, torej pod britansko sfero vpliva, in s tem bi bila zaprt pot sovjetski Rusiji do Jadrana.

Mi se strinjamo, da ima vsaka država dolžnost in pravico štiti svoje interese in si zagotoviti ekonomsko in trgovsko blagostanje. Odločno pa nasprotujemo, da bi se to vršilo na škodo drugih narodov, posebno pa še slovenskega, ki je po stoletjih komaj dočakal svojega vstajenja in svoje svobode. Slovenski narod naj sam odloča o svoji usodi. Tako samoodločbo so mu zagotovile velike demokracije, ko se je pričel boriti proti svojim napadalcem, in ta obljuba se mora izpolniti.

Jugoslavija je torej upravičena v imenu moralne in mednarodne postave, da štiti interese svojega naroda v Trstu in slovenskem Primorju. In teh pravic ji druge zavezniške države nikakor ne morejo odvzeti.

MIRKO G. KUHLE

tajnik Slovenskega ameriškega narodnega sveta

Pismo Progresivnih Slovenk preds. Trumanu

Progressivne Slovence so na svoji konvenciji, vršenci se 27. maja t. l. v SDD na Waterloo Rd., osvojile sklep, da se na predsednika Zed. držav Trumanu, pošlje pismo našajoče se na vprašanje Trsta.

Pismo se glasi:

June 4, 1945

Harry S. Truman,
President of the United States
White House,
Washington, D. C.

Dear Mr. President:

The Progressive Slovene Women of America, a civic organization for the promotion of American ideals among its members, which is also active in community work, such as, lectures on health, home making, American Red Cross activities, War Bond sales and other war relief work, unanimously approved at its convention on May 27, 1945, at Cleveland, Ohio, to address this letter to your high office.

As loyal American citizens, as mothers, wives and sisters of thousands of sons, husbands and brothers, who have fought and died and are now fighting and dying for the preservation of those principles upon which this nation has been founded by our forefathers and which have inspired the downtrodden and oppressed peoples all over the world to look to us for guidance and leadership, we are fully aware, that the decisions made now by the United States and the other United Nations will

have far reaching consequences on the future of all mankind.

One of the many questions facing you, Mr. President, together with the other leaders of the United Nations, is the question of Trst (Trieste) and the whole Julian March. Many of us come directly from the said provinces, while others of us are their descendants of American birth. Many of us have actually experienced the oppression and brutality before and during the Fascist regime of Italy and upon reading the newspapers and listening to the radio commentators in regard to Trst and the Julian March, we cannot help but feel, that a great injustice is being contemplated against the Slovene and Croatian people of those regions, who were simply handed over to Italy as a reward after the first World War.

That part of the country has been first settled and inhabited by Slavs (Slovenes and Croats) centuries ago. The present city of Trst (Trieste) for instance, was a Slovene village as far back as the twelfth century. All the public schools, churches and all cultural life, prior to the annexation to Italy in 1918, were Slovene and Croatian except in the few larger cities. At that time less than one per cent of the rural population spoke or were Italian.

Today, after a period of over 25 years of brutal oppression, atrocities and concentration

camps by the Italian government, all of which failed to receive any notable publicity in our press, these people are still Slavs and as history proves, no amount of persecution has or will succeed in weakening their spirit. This the Yugoslav people as a whole, have amply demonstrated to the world in their recent struggle against both Nazism and Fascism, not to mention their heroic stand against the onrushing hordes of the Turks, centuries ago.

Now Mr. President, what really makes us unhappy and dictates this letter to you is the fact, that those poor people who have suffered and sacrificed so much for the cause of the United Nations, are now being called aggressors, because they liberated their own country, their own homeland from the clutches of our common enemy, the Fascists. We know the people in the disputed regions and believe us, Mr. President, that our only desire is to obtain for them justice, nothing but justice!

We hope and pray, that the Almighty will have you see this and all other difficult problems of today in the light of righteousness and thus assure America and the whole world a lasting peace.

Respectfully yours,

For the Progressive Slovene Women of America:

—Josephine Zakrajsek, Nat'l Secretary, 7603 Cornelia Ave., Cleveland 3, Ohio.

Ameriški uredniki poročajo o svobodi tiska širom sveta: zanimivi razgovori v Moskvi

(Nadaljevanje s 1. strani)

Rekel je, da so sovjeti želijo biti prijatelji Amerike, da pa je težavno biti prijazen in se smehljati, ko je toliko komarjev, ki ne prestopajo pikajo.

Poudarjeno je bilo, da so sovjetski časnikarji brez izjeme produkt revolucije ali moške, ki so bili v izgnanstvu in podzemskem gibanju v drugih deželah, kjer so izdajali podtalne časopise. Vsak drug sistem jim je nepoznan in ne morejo razumeti ameriškega sistema, pod katerim čitatelji kupujejo list, dasiravno se ne strinjajo z njegovim političnim stališčem.

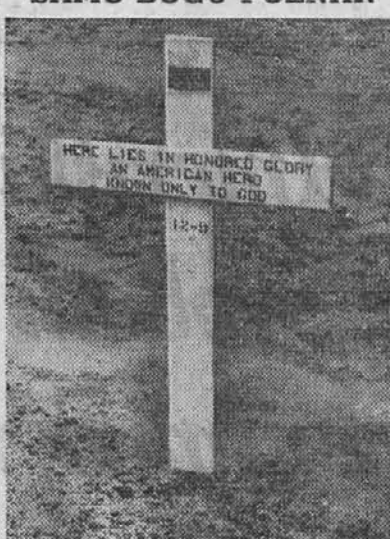
Nekateri ameriški funkcionarji so rekli, da eden izmed problemov so tuji korespondenti, ki pridejo na obisk v Rusijo z namenom, da tam iščejo to, kar bo potrdilo predsodke, s katerimi so prišli v deželo, potem pa pošiljajo v svet poročila, ki samo dražijo, namesto da bi predstavili nepristransko in balansirano sliko razmer.

Ameriški uredniki na obisku v Kremlju

Vsem treh ameriškim urednikom je bila dana prilika, da so obiskali Kremelj in ogledali so si tudi tiskarno in uredništvo "Pravde", ki izhaja v 3-milijonski nakladi. Njen vojaški urednik, gen. Galaktijonov je vprašal, zakaj je vojaški urednik "N. Y. Timesa", Hanson Baldwin pisal, da Rusija nima dobrih generalov, češ, da pošiljajo v boj velike mase vojakov in izvojujejo zmage samo z ogromno premočjo moštva. Vprašal je dalje, zakaj je Mark Sullivan "N. Y. Herald Tribune" prošlega oktobra pisal, da Rusi iz političnih razlogov niso nadaljevali z ofenzivo v Romuniji.

Ameriški uredniki so priznali, da sta se pozneje obe mnenji izkazali za napačni, ter izjavili, da svoboda, s katero se izraža taka mnenja v ameriških listih, je nekaj temeljnega v ameriškem tisku.

SAMO BOGU POZNAN

Neki nepoznani vojak sedanje vojne leži pod tem preprostim križem na ameriškem pokopališču v Bougainvilleu. Napis na križu je podoben napisom, s katerimi se je zaznamovalo grobove ubitih vojakov prve svetovne vojne.

Ehrenburg o fašističnih vplivih v Zed. državah

Sovjetski članek Elja Ehrenburg je na banketu, ki so ga sovjetski uredniki priredili Amerikancem, hotel vedeti, zakaj Amerikanci svobodno ne stopajo v zakon z zamorci in židi in ni hotel sprejeti nobenega drugega argumenta kot da so "Amerikanci v srcu pravzaprav fašisti."

Rekel je tudi, da Hearstovi časopisi "brizgajo fašističen strup v srce Amerike" in da bo Amerika prej ali slej zapadla fašizmu.

"Na vse to smo ognjevitvo odgovorili, pravi poročilo ameriških urednikov, 'pozneje pa smo zvedeli, da je sovjetska vlada Ehrenburgu ponovno dala ukor radi njegovih ekstremističnih izjav.'"

Ameriški uredniki na obisku v drugih deželah

Glede vtisov v drugih deželah poročajo ameriški uredniki sledeče:

Predsednik Beneš je dal za gotovilo, da bo Češkoslovaška podprla in širila svobodo izražanja in tiska.

Davadas Gandhij, sin Mahatme Gandhija, je rekel, da svoboda tiska je del borbe, ki jo vodi Indija za svojo neodvisnost.

Gen. Cankar Kajšek je obljubil odpravo cenzure na Kitajskem, kadar se bo končala vojna in prerokoval, da se to zgodi že prihodnje leto.

Norveški premier je izjavil, da je svoboda tiska zajamčena v ustavi dežele, ki je bila sprejeta l. 1814, in da ostane nespremenjena.

Britski informacijski minister Bracken je izjavil, da so uredniki v Angliji danes samo "sluge" vlade in priznal, da postaja ljudstvo čedalje bolj skeptično glede poročil, ki jih čita v časopisju.

Gen. Eisenhower je ameriškim urednikom rekel, da ima sleherni vojak, ki se je boril v tej vojni, pravico pričakovati, da bo deležen svobodnega tiska.

Domača fronta

Pet zahtev Strica Sama

Washington. — Vlada mora zahtevati ta teden od svojih državljanov naslednje:

Sprejmite določila na zahodni obali, kjer popravljajo vojne ladje poškodovane v bitki, ako ste elektro-tehnik, strojnik, delavec pri parnih kotlih in izurjen v popravljanju. Pojdite po informacije glede tega dela, ki velja kot "top priority", k najbližjemu U. S. Employment Office.

Sadite pozno zelenjavo, dokler je še čas za to, vsaj v večini držav. Paradižniki, ki štejejo najvažnejše teh pridelkov, bodo prihodnjo zimo naš naj-

bolj bistveni vir za vitamine C. Pridružite se Waves oddelkom za delo v bolnicah in drugih posle. Neprestano rastejo izgube na Pacifiku so izzvale nujno potrebo za 2,000 novink na mesec. Pišite: Waves, Washington, D. C., ki vam bo poslal knjižico z informacijami.

Držite se pri vožnji meje brzine, ki je določena: Plašči se mnogo hitreje obrabijo v poletnem času, obrabijo se pa tudi za 50% hitreje pri brzini vožnje od 50 milj na uro kot ako vozite 35 milj. Nedavne dodelitve plaščev bodo le deloma pomagale olajšati pomanjkanje.

Ako ste izurjen mornar, vrnite se na ladjo in ostanite na njej. 4,000 ladij, ki so zdaj v obratu in 12,000,000 ton, ki bodo zgrajene v teku leta 1945, je treba preskrbeti s potrebnimi moštvom.

Junak na Iwo Jima se vrača

Washington. — Marine Private First Class Ira H. Hayes, ki je en od še živih junakov, ki so pomagali dvigniti zastavo na Iwo Jima, se vrača na svojo lastno željo nazaj preko morja. Hayes je bil skupaj z enim svojih tovarišev marinov in enim članom Navy Hospital Corpsa poslan domov v Zed. države na zahtevo ranjkega predsednika Roosevelta, da pomaga otvoriti 7. vojno posojilo. Slika dviganja zastave na Iwo Jima je bila izbrana kot motiv za kampanjo 7. vojnega posojila. Trije drugi marini, ki so pomagali dvigniti to zastavo, so bili ubiti na otoku Iwo. Heles, katerega poznajo njegovi tovariši pod imenom "Chief", je drugi na levi na slavni sliki, katero je posnel Joe Rosenthal, fotograf agenture AP. Na sliki nosi puško preko rame. Oba druga še živa marini, ki sta pomagala dvigniti zastavo, bosta nadaljevala delo kampanje osmega vojnega posojila.

Poziv delavcem za počitnice

Washington. — J. A. Krug, Chairman War Production Boarda, je izjavil, da je pričakovati izboljšanje ameriške vojne produkcije, ako si bodo vzeli ameriški delavci letos teden dni dopusta, kadar bo mogoče, da se tako nekoliko odpočijejo in se obenem pripravijo na težke naloge, ki leže pred nami, predno bomo dosegli končno zmago.

"Amerika se zdaj nahaja v svojem petem letu napornega dela na polju oboroževanja in opreme", je dejal J. Krug. "Ameriški delavci so se sijajno izkazali in so napeli vse svoje sile, ne glede na to, da so se izmučili in delali dolge ure v slabih razmerah. Obenem so bili še v skrbeh radi svojcev onstran morja. Zmaga ni več daleč, toda paziti moramo, da ne popustimo, kajti vsi vemo, da je pred nami še mnogo mesecev trdega dela, predno bo zmaga res naša.

"Zahtevalo se je od ameriških delavcev, da delajo bolj dolgo kot v mirnem času, toda vendar ne tako dolgo, da bi to črpalo njihove življenske sile in zmanjšalo njih produktivnost."

Dušica Rožamarija

(SVETNICA IN NJEN NOREC)

Agnes Gunther

Poslovenil Boris Rihteršič

(Nadaljevanje)

Kraj, kjer so rasle te
pod svetlini hrasti, kjer
travo zarasle poti, pozna
las, ki ga je Dušica izgu-
ga je Harro moral nekoč
biti bil je obledel in po-
rosnimi madeži. — In
se tiste ure na dan lilij,
nabadala svojo otroško
na jagode ...

Harro je moral iti Harro zju-
arana tja in nabrati to
veselje njenega prvega,
ga praznika v življenju.
arji zalijejo solze sive oči.
je pozabila, pozabila je,
zraven nje prečeče so-
bleda, moreča zavist.
vretice drži v roki in se
čez nje, z ustnicami se
nageljnov, in njena lica
pibov sladki vonj. Tako
ako blaženo tiha je, ko
rokah pozdrav iz otroške

ada se zdrzne. Knežnja
adela v čajnik, pod kate-
bri višnjevkast plamen-
zanja se čezenj, da bi iz-
vodo. Mnogo čaja naj-
vrste popije in niko-
zaupa toliko, da bi ji ga
vili: "Ti še nisi imela ča-
marija?"

asa položi šopek oprez-
mizo. "Če hočeš biti ta-
mama, toda ne tako
ga. Vode mu prili!" In
se enkrat nasmehe in
Neka čudna misel je mo-
nieteti k njej, ko je nast-
vojo skodelico.

anja se iznova skloni in
na to brizgane vrel cu-
ne po golih rokah Rože-
da se na njenih rokah
kazuje temno rdeč, širok
Rožamarija krične. Knež-
svoje prsteno blede ob-
kateram žari dvoje oči.

čajnik se mi je prevrnil."

marija je prebledela, sa-
ne oči so temne. Zobe mo-
niti od bolečin in ne more
ati besede. Samo njen po-
naja ponosno preziranje.
anka, ponosna, kraljev-
je iznenada zbudila v pla-
naja jočem, blaženem de-
Z drhtečimi rokami pobe-
je cvetice, kakor bi hotela
da ji ne zaupa niti ubogih
in potem gre iz sobe.

anja, ki je planila kvišku,
nila nazaj na svoj stol in
armela z drhtečimi ustni-
red se. Še za trenutek gori
pomeh v njenem obrazu,
njegov žar obledi, da skri-
obraz v dlani in nenad-
rebujuju. Zdi se ji, kakor
hotela stara Brauneška s
ki drži v rokah s srebrom
eno knjigo, vreči nanjo. Ču-
aj vonj je prišel v sobano,
bila prej tako prijazna. In
njen hrbtu čuti knežnja še
na slikane oči, kako ji
ko z divjimi koraki zapu-
bano.

marija je pohitela k svo-
ni Lizi, ki je pravkar obe-
ano belo, svilen obleko
ke: "Liza, ali mi lahko po-
neka nerodnega se mi
petilo. Zelo me boli ... Go-
ne dvornega svetnika ne
poklicati, ker bi drugače
angi kaj opazili ... Vzemi
v roke. Moj bog, kaj naj

se k sreči spomni, da je
pršla v grad sestra
Lena se je večeraj v kuhinji
in sestra Eva ji je takoj
gala. Vsa blede od strahu

marija se je vrgla na svo-
veljo in si zakrila obraz.
pa je že prišla mlada
anka in prinesla v svojem
predpasniku vse po-

zasaditi na grob sovražstva cve-
tico ljubezni, ker je bilo njej sa-
mi odpuščeno ... S tem, da je
razprostrla plašč čez vse, da je
storila več kakor dovolj, in knež-
nja naj čuti, da ji lahko še nekaj
ur ali dni prizadeva grenke bo-
lečine, da pa njenega srca ne
more več raniti.

Strupen, zaničljiv pogled, —
no, za danes sem ti vendar po-
kvarila veselje! Ne, tega zmago-
slavja ne boš doživela!

In Rožamarija iznenada vsta-
ne, toda mora se šele naučiti, da
lahko mirno stoji in povese roke.
In Liza jo skoraj s strahom opa-
zuje. Kako hodi po sobi sem in
tja, kako stoji pred ogledalom
in se poizkuša boriti z izdajal-
skim drgetanjem v kotu ustnic.
In spet jo oblijejo solze, ko po-
misli, kako lepo bi se zdaj lahko
veselila.

Se na svilen obleko, ki ji jo
Liza zdaj obleče, paše nekaj sol-
za.

Knez je že dvakrat potrkal in
že dvakrat ni bil sprejet. Danes
se mora napraviti Rožamarija
prav lepo! Blaženo se nasmehe.
In ko pride tretjič, se vrata od-
pro, in njegova hči pride iz sobe.
Da, lepa je, čudovito lepa, toda
ne tako, kakor je bila zjutraj.

Njen obraz je blede in njene
ustnice temno rdeče. Bela oble-
ka je takšna kakor labodje per-
je. In v zlatih laseh ima starin-
ski čelni obroč.

"Rožamarija, kaj misliš, kak-
šna bo mama danes? Zjutraj ni
bila najboljša volje. V skrbih
sem zaradi Harra ..."

"O, nič se ni treba bati, oče,"
odgovori in začuti hkratu, da
ima danes v rokah orožje proti
svoji materi. "Nič se ni treba
bati. Prosim, pojdi mu naproti,
mama in jaz pa bova čakali v
višnjevi dvorani."

Zbere svoje labodje perje in
odšumi mimo njega po dolgem
hodniku, med mnogimi naslika-
nimi očmi, in vselej, kadar pri-
de mimo globokega okna, kjer
leži sončni soj v ozkih pramenih
po tleh in stenah, zažari belo bit-
je s ponosno, zlato glavo.

In gleda za njo, dokler ne iz-
gine.

V višnjevid vorani, kjer ima
svojo veliko sliko, knežnje še ni.
Za trenutek obstane Rožamari-
ja pred to sliko in njene oči se
spet napolnijo s solzami.

Rajši bi se bila danes veselila
s svojim otrokom, mati!

Tedaj zašumi za njo. Knežnja
v svečani obleki, in na prvi po-
gled vidi Rožamarija, da si je
pordečila lica.

Za trenutek se obe merita z
očmi, potem pa padejo knežnini
pogledi na tla, in Rožamarija
vidi, kako meče demantna zvez-
da na njenih prsih iskre. Pod njo
mora utripati zelo nemirno srce.

Rožamarija ve, da se je danes
ni treba več bati.

Fighting Marine at 'Death Valley'

One of the Leathernecks, driving through Japanese machine gun fire while crossing a draw, later called "Death Valley" by the men, rises from cover for a quick dash forward to another position. The Marines sustained more than 125 casualties in eight hours of fighting.

RAZPIS SLUŽBE

Gospodarski odbor Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. razpisuje službo oskrbnika za SND s dobro mesečno plačo in s prostim stanovanjem ter gorkoto in razsvetljavo. Služba je stalna.

Kogar veseli ta služba, naj se ustmeno ali pisмено zglati v uradu SND in navede gospodarskemu odboru svoje zmožnosti.

Čas, da se zglasite je do 20. julija 1945.

Gospodarski odbor SND.

Naznanilo in zahvala

Z globoko žalostjo v naših srcih naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je nemila smrt posegla v našo sredo in nenadoma pretrgala nit življenja naši preljubljeni in nikdar pozabljeni materi

Agnes Lunder

roj. Lesar, p. d. Matjasova

Blagopokojnica je bila stara 56 let. Dne 20. maja jo je nagloma zadel mrtvoud in čez nekaj ur je podlegla v bolnišnici. Doma je bila iz vasi Brezje v Ribnici, odkoder je prišla v Ameriko leta 1906.

Pogreb se je vršil dne 23. maja iz Želetovega pogrebnega zavoda na Highland Park pokopališče, kjer smo jo izročili k večnemu počitku v naročje materi zemlji.

Tem potom izrekamo našo globoko zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom, ki so nam prihiteli na pomoč in tolažbo v britki uri.

Iskreno zahvalo izrekamo vsem, ki so pokojnici okrasili mrtvaški oder s krasnimi vencami in cvetjem, ki je pričalo globoko spoštovanje, ki ga je ljuba mamica uživala pri vseh, ki so jo poznali. Zahvalo izrekamo:

Mrs. Zuga, Mr. in Mrs. Cigolle, Mr. in Mrs. Golden, Mr. William Lunder, Miss Dorothy Lunder, vsi iz Warren, O., Mr. in Mrs. Al. Lunder, Mrs. Mary Lunder in družini, Lunder družini iz zapadne strani, Mr. in Mrs. Frank Mavec, družini Papalko, Campbell, Ohio, Mrs. Klaus, Mr. in Mrs. L. Goode, družini Trampush, družini Felegamacher, Mr. Louis Kastelic, Mr. in Mrs. Luksa, Mr. in Mrs. Tino Modic in družini, Mr. Martin Strukely in družini, Mr. in Mrs. W. Potocar in družini, družini Dominick Lusin, Andy in Berdie, Mr. in Mrs. Joseph Zele in družini, Charles in Olga Slapnick, Anton Pozelnick in družini, Louis Pozelenick, Dorothy in Harry Thompson, Mr. in Mrs. Edward Jerman, Mrs. Mary Andolek in sinu Louis, Mr. in Mrs. Louis Zele in družini, Mrs. P. Janek, Mrs. R. Leufkens, Mr. in Mrs. Trebec in družini, Mr. in Mrs. Joseph Kostansek, Mr. in Mrs. Joseph Ballish, Charles Everhart, Mr. in Mrs. Jeric in družini, Mr. in Mrs. G. Kastelic, Mrs. Frances Krasovec in družini, Mrs. J. Champa, Mr. in Mrs. J. Jurca in družini, Mrs. Sterle in družini, Mr. in Mrs. Anton Bartol, Mr. in Mrs. Joseph Merzlikar, Frank in Marie Marn, Mr. in Mrs. John Merzlikar, Mr. in Mrs. Vincent Beno, Mr. in Mrs. Frank Klopčic, Frank Cerne in družini, Mr. in Mrs. Ben Stanonick, Mr. in Mrs. L. Pecek, Mr. Anthony Zidonis, Mr. Frank Ambrose, Mr. Adam Paliam, Mr. John Bogdan, Faculty, Willson Jr. High School, Inspection File & Bun Dept. of Cleveland Graphite Bronze (girls), Members of Deisel Dept. of Cleveland Graphite Bronze Co., Custodian Dept. of Willson Jr. High School, Miss Flynn and teachers of Columbia School, sosedom Dibble Ave.

Lepa hvala tudi sledečim, ki so darovali v sklad za takojšnjo pomoč Jugoslaviji namesto venca za na krsto pokojnice:

Steve in Cecelia Brodnik, Cleveland Graphite Bronze Girls, Frances Hovevar iz E. 74 St., Rose Hanko, Martin Strukelj, Frances Spik, John Rant, Josephine Gregoric, Paula Klinc, Rosie Lewis, Mrs. Gladrow, Mr. in Mrs. J. J. Kasic, Mrs. Bozeglav, Mr. in Mrs. Louis Zele, prijateljice šivalnega oddelka Prog. Slovenk, št. 2, Mrs. Mikus, Mrs. Gorshe, Mrs. Tillie Remec, Miss Jean Remec, Anna Azman, Anna Erste, Jennie Stokel, Jennie Poklar, Jennie Skuk, Ursula Mulaj, Anthony in Josie Zakrajsek, družini Frank in Mary Marn, Josephine Meznarsic, Mr. in Mrs. T. Buck, Katie Bradac, Mary Obreza.

Najlepša hvala bodi izrečena tudi vsem, ki so prišli pokojnico pokropiti ko je ležala na mrtvaškemu odru, kot tudi vsem, ki so jo sprejмили na njeni zadnji poti na pokopališče.

Zahvala pogrebem, ki so nosili krsto, kot tudi sledečim, ki so dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu:

Mr. Joseph Lunder, Mr. Louis Lunder, Mr. William Lunder, Mr. M. Papalko, Mr. Ray Dolson, Miss Bertha Erste, Mr. Marn, Mr. Phemninger, Mrs. Louise Goode, Mr. Lester Goode, Mr. J. J. Kacic, Cecelia Obed, Mrs. Josephine Zakrajsek, Mr. Kolegar.

Ako smo slučajno katero ime pomotoma izpustili, prosimo oprostjenja, ter se vsem enako najlepše zahvaljujemo za vso pomoč in tolažbo. Najlepša hvala tudi pogrebnemu zavodu Jos. Zele in sinovi za lepo urejen pogreb in vsestransko poslug.

Tebi, ljubljena mamica, ki si se tako nenadoma in brez slovesa poslovila od nas ter odšla tja, kjer ni ne trpljenja ne muk, pa kličemo počivaj v miru v hladni ameriški zemlji. Sedaj počivaš kraj Tvojega življenjskega druga, našega očeta, ki je legel k večnemu počitku dne 1. junija 1941 leta. Srca naša so žalostna, ker izgubili smo roditelja, ki sta nam bila vse, a spomin na blaga srca nam bo ostal v trajnem spominu, dokler tudi mi ne pridemo za vama!

Zalujoči ostali:

FRANK in JACOB LUNDER, sinova
AGNES KRAŠOVEC in FRANCES LUNDER, hčeri
MRS. JOHN KLAUS, sestrična
DOMINIK KRAŠOVEC, zet
ROSE in VIDA, sinahe
v starem kraju pa dva brata, dve sestri in več sorodnikov

Cleveland, Ohio, dne 13. junija, 1945.

F. S. FINŽGARJEVI ZBRANI SPISI

★
I, Sama

(Nadaljevanje)

Knjigo je pustil na tleh in se približal Aleni, ki ni zaprla vrat za seboj.

"S čim mi je čast, da bi vam postregel?" jo je vprašal nekam zmeden.

"Z Minko sva prišli obiskat gospo mamo. Iskreno sočutje!"

"Hvala lepa! Preprijazni ste! Upam, da ne bo hudega! Izvolite sesti, pa ne zamerite, samo en stol imam."

"Zahvalim! Pojdite dol, zato sem prišla!"

Okrenila se je ob vratih, za njo je stopal Brest.

"Pazite!" jo je opozoril vrh stopnice.

Alena se je ozrla.

"Silno rada bi čimprej z vami govorila, če dovolite."

"Prosim, prosim! Vsak trenutek sem vam na službo."

Spet so zaškrpale stopnice, po katerih sta previdno stopala v vežo.

"Potem vas spremim domov," ji je pošepetal Brest, preden sta stopila v sobo.

"Janez, pogledj, Janez!"

Mati je z izredno krepkim glasom poklicala sina. Aleni je donelo ime nekam tuje, kmetiško. Nehote se je ozrla na mater in pogledala na sina.

"No, mati, kaj naj pogleda Janez?"

Brest je ime poudaril, krog ustnic mu je zaigral smehljaj. Nato je podal roko Minki in se opravičil, obrnjen proti Aleni: "Mati nočejo Ivana, ljubijo le Janeza!"

Starica je z živimi očmi ogledovala družbo in dobro razumela sinovo opazko.

"Janez si, da, Janez ostaneš! Kaj bi se pačil! Vidiš, gospodična je prišla. Tako sem vesela, da mi je kar napol odleglo. Ko mi prinese še zdravil, bom takoj zdrava!"

"Hvala, gospodična Minka! Vi ste preljubeznivi!"

Brest se je priklonil, krog ustnic mu je igral še vedno rahel smeh, v katerem ni bilo vere v Minkino pomoč.

"Gospod Brest, to je moja socialna dolžnost in zaeno moje veselje. Zdravila resnično dam; res so nedolžna, ali včasih učinkujejo čudovito. In če ne bodo, poskrbim za zdravnika!"

Nekoliko očitka je bilo v teh besedah, ker Minka ni prezrla smeška krog Brestovih ustnic.

"Nič zdravnik," je hitela starica, vzela molek, ga obesila na žebelj poleg postelje in se skušala, uprta na komolce, upokoničiti. "Ni ga treba, pravim. Jaz imam vero v Minko. In če ni vere, ne pomaga noben padar nič."

Brest je zopet skušal opravičiti materine nazore. Ker je Minka ogrinjala mater in ji popravljala odev, je govoril z Aleno.

"Z Bogom, mati! Jutri pridem!"

"Prosim, lepo prosim, gospodična!"

Brestovka je stiskala s koščenimi rokami Minkino desnico kakor bi se upa polna oprjemala vrvi, ki jo dvigne z bolniške postelje.

Nato so odšli.

Mrak je legal silno hitro na zimsko pokrajino. Sneg ni več pršal v drobnih zrncih, začelo je naletavati v debelih kosmih. Zaviti v kapuce so šli skoz vas. Pred šolo je Minka opozorila Bresta, da se ji zdi mati dokaj slaba in bo skoraj gotovo treba zdravnika. Nato sta se Brest in Alena poslovila in krenila proti Smrekarju. Žive duše ni bilo na poti. Stopala sta polagoma, molče. Brest se je ozrl po poti nazaj, in pogledal preko

Alene naprej. Kolikor je mogel presoditi v mraku in metežu, se ni bilo nadejati popotnika ob tej uri. Zato je zagazil v sneg, da je stopal z Aleno vstric, in spregovoril:

"Gospodična, ali se vam ne zdi, da bi bilo to ugodno mesto? Ko bi mi razodeli, kakor vam je želja."

Alena se je za hip ustavila in se ozrla izpod kapuce v njegove oči. Nato je takoj nadaljevala pot. Noga ji je spodrsnila ob ledeni grudi, da je omahnila in se zadela ob Bresta.

Zadonel je njen smeh. Pa utihnil, kakor bi ga presekalo.

"Ali ni smešno, gospod Brest, da vam moram vselej prav na tem mestu razodeli, kar me teži. Ponoči, v snegu. Ali ni smešno?"

"Tak je svet!"

"Neumen in hudoben!"

"Sodim, da bolj hudoben nego neumen! Vsaj tukaj, v takem gnezdu."

Aleno je zadnji stavek preplašil.

"To ste vi tudi že slišali očitke zaradi mene?"

"Očitke? Kako mislite? — Pane, da bi vas kdo — o, Alena, jaz nekaj slutim. Povejte odkrito!"

Brest se je nenadoma razvnel, razgrnil kapuco in iskal Alenine roke.

"Kaj je treba slutenj, ker vem, da vam je vse znano. Vse me pika in zbada: Mara, Erna, Minka, Smrekarica! Vsi, vsi!"

"Zaradi mene?"

Brest je zategnil vprašanje z vzvišenim glasom, prijel Aleno za roko in se ustavil. Tudi Alena se je ustavila in ga pogledala v oči. Brest je videl skoz mrak, kako so blestele te lepe oči, orošene s solzami.

"Da, zaradi vas," je rekla s poudarkom. "Toda to naj vas ne briga! Molčiva o tem, ker se mi studi. Grozi mi nekaj drugega. Pojdiva!"

Brest jo je držal še vedno za roko in gazil po snegu. Alena mu je razodela mešetarjevo pretnjo.

"To je brezmejna podlost! Takoj grem nad Smrekarja! Potem vas obiščem v vaši sobi — saj dovolite in vam povem, kar bom zvedel!"

"Le pridite! Dokazem, da se nikogar ne bojim!"

Luč iz veže je tedaj posijala na Aleno, ki je snela na pragu kapuco z glave. Na dvignjenem čelu so se črtale jezne gubice, kljubovalnost je sevala iz oči. Brest je bil zamamljen. Stisnil ji je roko, Alena je pustila svo-

jo roko kakor brezčutna v njegovi, iz njenega pogleda je govorilo ta hip vprašanje: Ali si mož? Ali si tako močan in pogumen kot jaz? Dokaži!

Ko sta prišla vrh stopnic, je Brest potrkal na Smrekarjeva vrata.

Smrekar je sedel ob mizi gorok, z zavihanimi rokavi, in je z neokretno pisavo številil in računal. Ko je vstopil Brest, se ni takoj ozrl, ampak je na glas mrmral: "Šest in sedem — šest in sedem je trinajst — in devet — in devet je — — —" Ko je račun sešel, je zaklical Brestu, katerega je po glasu spoznal, še vedno zroč na številke:

"Kje vas vrag nosi? Kakor bi se zalezli v jazbino!" Nato je ropotaje odsunil stol od mize in mu šel naproti.

"Pozdravljeni!"

"Dober večer! Ne zamerite, da vas motim!"

"Nič se ne bojte, se ne dam zlepa zmotiti! Doženem do konca, saj ste slišali. Sedite in po-

vejte, kje ste tičali. Ob teh dolgih večerih bi že utegnili priti na kozarec pogovora."

"Zares bi bil rad prišel! Toda zaril sem se v knjige — moram, in mati je obolela."

"Tako, tako! Menda ne bo sile! Kako majhno prehlajenje!"

"Ne vem. Staremu človeku je naglo zadosti. Učiteljica Minka sodi, da utegne biti nevarno." Smrekar je ob Minkinem imenu privzdignil obrvi, potem se zasmejal, da je nagnil glavo nazaj in gledal v strop.

"Tudi vi ste tako abotni?"

In se zasmejal še glasneje.

"Ne, nisem! Ampak nekaj skušenj ima pa vendarle, ko se sili okrog po hišah."

"Sili, da, to je prava beseda. Sili se ta ženska — kakor obad. Sicer pa upam, da jo vse to mine."

Smrekar si je začel odvihati rokave in si je gledal na mišičaste roke, kakor bi obudoval lastno moč.

Brest ni povzel pogovora o

Minki, ampak je nadaljeval: "Dovolite, gospod Smrekar, nekaj bi vas vprašal."

"No?"

"Kako je zaradi tistega pisma na Strniško, ki se je izgubilo, s katerim je baje gospodična Alena nekaj v zvezi?"

Na to vprašanje je Smrekar Bresta srdito pogledal, se nagnil na stolu naprej, zapenjajoč gumb pri rokavu in bolj zarohnel nego izgovoril:

"Pismo? Kakšno pismo? Jaz nič ne vem o tistem pismu! Kdo vam je kaj kvasil? Povejte, tožim ga! Ali sem jaz poštar? Ali sem pismonoša? Kaj me briga, če se je izgubilo?"

Brest je bil v zadregi. S tako grozno odločnostjo je tajil šefan, da Brest ni vedel, ali ga vara Alena ali Smrekar.

Mali oglasi

DR. BERT BERKEY'S HEALTH CLINIC

3232 EAST 55th STREET
Artritis, astma, žolčne nerednosti, krvni tok, cirkulacija, ženske nerednosti, irganje, nervoznost, neuritis, revmatizem in želodčne bolezni se lahko ozdravi.

PREMEMBA UR Mandel Drug Co.

15702 Waterloo Rd.

bo od 17. junija naprej zaprta celi dan ob sredah, ob nedeljah pa zapre ob 6. uri zv. Odprto čez teden: 9.30 zj. do 10. zvečer.

EDINA
slovenska unijska brivnica v tej okolici
LOUIS LIPANJE, lastnik
LOUIS OKICKI, pomočnik se priporočava
Kadar vam čas dopušča, obiščite nas.
761 EAST 185th ST.

RAZPIS SLUŽBE

V Slovenskem domu na Holmes Ave. se sprejme na delo

oskrbnika točilnice

srednjih let, pošten in ima veselje do dela v barroom.

PLAČA PO DOGOVORU

Stalno delo in če jih je več v družini tudi za ostale. Vse informacije se dobe pri tajnistvu korporacije od 7. ure zvečer vsaki dan. Čas za se glasiti je do 15. junija.

CVETLICE

za vse slučaje—svatbe, pogrebe, itd. Imamo tudi grmice in cvetje v loncih ter flance.

Abby's Flower & Gift Shop
630 EAST 140th STREET
Čez dan: PO. 0737—zv.: LL. 0633

BOULEVARD CAMERA SHOPPE

14920 LAKE SHORE BLVD.
KENMORE 6260

Fotografske potrebščine

Imamo zaprto ob sredah

Oblak Mover

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

John Oblaka

1146 E. 61 St.
HE 2730

Za delavce Za delavce

THE TELEPHONE CO. POTREBUJE ŽENSKE ZA HIŠNE SLUŽABNICE

ZA POSLOPIJA V DOWNTOWN
ZA VES DAN ALI DELNI ČAS
Polni čas šest večerov v tednu od 5.10 pop. do 1.40 zj.
Stalno delo—Zahteva se izkaz državljanstva—Zglasite se
Employment Office, 700 Prospect Ave., soba 901
od 8. zj. do 5. pop. dnevno razven ob nedeljah
The Ohio Bell Telephone Co.

DOBITE SI DELO SEDAJ!

z zagotovitvijo za povojni čas.
Mi potrebujemo moške in ženske za naslednje pozicije:

MOŠKE

Butter Pasteurizers, Cooler Men, Mehanike za truke, Bottlers, Auto Body, Woodworkers, Draftsmen, Driver Salesmen.

ŽENSKE

Bottlers, Ice Cream Wrappers, Comptometer Operatorice.
Vsa dela imajo lepo plačo od ure ali mesečno. Počitnice s plačo. Prijetni delovni pogoji. Naše podjetje je važno za vsak dan, v VOJNI in MIRU.

Zglasite se v
TELLING-BELLE VERNON CO.
3740 Carnegie Ave. ENdicott 1500

MOŠKI

izurjeni na
VERTICAL BORING MILL
MULTIPLE DRILL PRESS IN LATHE
WELDERS — MOTOR ASSEMBLERS
Drugi šift

ŽENSKE

COIL FORMERS — COIL WINDERS
COIL CAPERS
Drugi šift

RELIANCE ELECTRIC & ENGINEERING CO.

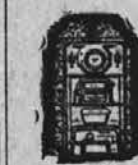
Ivanhoe divizija: 1091 IVANHOE RD.
Marine divizija: 1190 EAST 152nd ST.

Mali oglasi

A. MALNAR
CEMENT
WORK

1001 E. 74 St. — ENd. 4371

Dajte vaš fornec
ščistiti sedaj. Boljša
postrežba in boljše
delo. Fornec in dimnik
ščiščen po "vacuumu."
\$4 do \$6

National Heating Co.
Postrežba širom mesta
FAirmount 6516

East Appliance Service and Sales
18724 St. Clair Ave., IV. 7263
Popravimo vsakovrstne električne
predmete—pralne stroje—čistilce—
radio aparate, itd.

Pridite in oglejte si
našo zalogo novih spomladanskih
zastorov in "draperies."
PARKWOOD
HOME FURNISHINGS
7110 St. Clair Ave.
Odprto ob večerih

Zakrajsek Funeral Home, Inc.,
6016 ST. CLAIR AVENUE
Tel: ENdicott 3113

Dovoljeno nam je uposliti po vodu

POTREBUJEMO
PRESS ASSEMBLER
EXTERNAL GRINDER
ENGINE LATHE
OPERATORJE
TURRET LATHE
OPERATORJE
RADIAL DRILL PRESS
OPERATORJE
VOZNIKA ELEKTRIČNEGA
VOZIČKA
TEŽAKE

Stalna dela sedaj in po vojni
Visoka plača od ure in overtime

LEMPCO PRODUCTS
DUNHAM RD.
MAPLE HEIGHTS

Mali oglasi

B. J. RADIO SERVICE
1363 E. 45 St. HE. 3028
Prvovrstna popravila na vseh
vrst radio aparatih

Prodaja se

piano harmonike na 120 bar-
sov; ene za otroke na 48 bar-
sov. V najboljšem stanju.
Kdor želi, naj se zgleda na
1158 E. 76 St.

RADIO POPRAVILA
na vašem domu. Pooblaščenec
varniška posluha na R. C. A.
PHILCO — ZENITH — in STROM
BERG-CARLSON izdelkih.
Whitlow Radio Repairs
18015 Neff Rd.
KUPUJTE VOJNE BONDE

Chinese Army Speeds Up 'All-Out War Effort

Lower photo shows one of the newly equipped and trained fighting units, as pep talk is given by Gen. Chen Ming Yun. Circle shows Chinese infantrymen, veterans of the Burma campaign, prepare to board American air transports for flight over the "hump" to China. Using jungle bamboo to box off stalls inside a U. S. air transport, Chinese troops accompany their pack animals on a flight from Burma into China.